Nieuwsbrief Stichting Atlantikwall Museum Noordwijk

Jaargang 2013, nummer 3, oktober / november

Museumbunker:
Bosweg 15, Noordwijk

Openingstijden museum 2013:

Op dit moment zijn uitsluitend de museumbunker Bosweg en de S414 voor groepsbezoek op afspraak deels toegankelijk.
Gaarne overleg via tel. 071 -36 157 85 of info@atlantikwall.nl

Het complete museum inclusief gangenstelsel is ingaande 1 mei 2014 weer te bezoeken.

In dit nummer:

Van de redactie & van de bestuurstafel. 1

S414 dikker? 1

Verslag uitstapje vrijwilligers, bunkertrip A en G Haasnoot 2-3

Interview met Ruud Boot 4

Van de redactie

Dit keer een nieuwsbrief met gevarieerde inhoud: beknopt nieuws van het bestuur, nieuwe feiten over onze S414, verslagje vrijwilligersuitstapje , deel 1 van de boeiende bunkertour van Anton en Gerty Haasnoot en tenslotte een interview met Ruud Boot.

Van de bestuurstafel

In de bestuursvergadering van september hebben wij een nieuw bestuurslid verwelkomd, Ada Alkemade. Ada zal zich binnenkort nader aan u voorstellen.
Verder is o.a. gesproken over de inhuizing van het Museum Engelandvaarders in de Bosweg Fl 246 en over de ontwikkelingen rond diverse aangevraagde subsidies. Later meer hierover.
In de periode tot 1 november jl. hebben 5.599 personen ons museum bezocht,

Onze S414 vetter dan vet??

Bekend is dat de bezetter in relatief korte tijd enorme aantallen verdedigingswerken bouwde ofwel liet bouwen. Dit is eigenlijk alleen haalbaar gebleken door standaard modellen in min of meer systeembouw te realiseren.
Ook bekend is dat 'onze' S414 iets afwijkt van zijn broertjes door het ontbreken van een betondek boven het bovenste observatieniveau.
Van het 'standaard' recept voor een S414 weten we dat er ca. 1.800 m3 beton en ca. 300 ton wapeningsstaal benodigd zijn.
Het laat zich echter aanzien dat die van ons iéts meer beton bevat dan het standaard ontwerp, naar de bevinding van Jeroen van der Zalm. Hij heeft, doordat de buitenzijde van de voorkant S414 onlangs bloot heeft gelegen, alle wand– en dak dikten nauwkeurig kunnen opmeten.
Vervolgens heeft Jeroen alle aangetroffen afmetingen ingevoerd in een 3D tekenprogramma. Na berekening bleek dat 'onze' wand- en dak-dikten allen groter waren dan standaard, niet twee, maar ca. drie meter dik. Betekent niet ca. 1.800 maar ca. 2.400 m3 beton benodigd voor de onze!
Indien later blijkt dat de overige delen ook dikker zijn dan standaard, wordt dit getal uiteraard bijgesteld.
Met dank aan Jeroen van der Zalm voor het aanreiken van deze informatie en de fraaie illustratie.

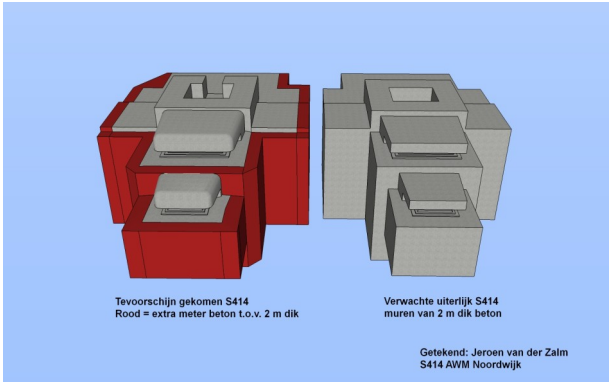

Links 'onze' S414, extra betondikte in rood, rechts die met standaard betondikten.

Uitstapje actieve vrijwilligers

Het bestuur heeft uit erkentelijkheid voor hun inzet gedurende het afgelopen seizoen alle vrijwilligers een uitstapje aangeboden. Hierna een beknopt verslag door twee van hen

Op zaterdag 21 september, een rustige herfstdag, verzamelden 30 gids-, suppoost- ofwel klus-vrijwilligers zich op het terrein van Koninklijke Beuk BV. Omstreeks 09.30 vertrok de luxe dubbeldekker, netjes bestuurd door Harald van Gijlswijk, richting de koffiestop bij Hilversum.
Na een prima verzorgde koffie-met-gebak stop bij Motel De Witte Bergen werd de reis vervolgd via A1 en A28. Voorbij Harderwijk werden de lunchpakketten, keurig verzorgd door Kaasspecialist Peter den Elzen, genuttigd. Ruim op tijd arriveerden we bij het Nederlands Artillerie Museum op artillerie schietkamp 't Harde.
Het museum is gelegen op de top van de Woldberg op de legerplaats bij Oldebroek, 't Harde. Deze legerplaats is aan het einde van de 19e eeuw aangelegd toen de omliggende Oldebroekse heide door het rijk werd aangekocht voor schietoefeningen met kanonnen. Sommige vrijwilligers hadden er nog voetstappen uit hun militaire dienst periode liggen.
Nadat we gesplitst werden in twee groepen liep de eerste groep naar een bijzonder mooi uitzichtpunt, de top van de Woldberg. Nadat iedereen het fraaie uitzicht over de Oldebroekse heide had aanschouwd vervolgden we de weg naar het eerste paviljoen.
Het Nederlands Artillerie (uitspraak gids: artiljrie) Museum omvat 750 m² tentoonstellingsruimte met een chronologische opstelling van 2000 jaar Nederlandse artillerie van slingertoestel tot geleide wapens. In het museum komen hoogtepunten uit de artilleriehistorie uitgebreid aan bod. De uitvinding van het buskruit, de ontwikkeling van het achterlaadgeschut en de vervanging van paarden door motortrekkers zijn voorbeelden. Er wordt naast veldartillerie ook aandacht besteed aan vesting-, berg- en kustartillerie.
In een paviljoen dat voorheen een was- en keukengebouw is geweest werden de mobilisatie van 1914-1918 en die van 1939-1940 behandeld. Hier waren diorama's te zien van luchtdoel artillerie tot 1940 en veldartillerie tot 1950. Ook was er een ruimte helemaal ingericht over de KNIL (Koninklijk Nederlands Indische Leger). Verder waren ook prachtige uniformen te bewonderen.
In het laatste paviljoen werd het verhaal verteld van de moderne tijd vanaf 1950 tot heden. Hier was radio apparatuur en meetapparatuur te zien in diverse vertrekken. In dit paviljoen was een Calimero tank te bewonderen waar velen door erin te kruipen graag even het gevoel van een echte militair wilden ervaren.
Omstreeks drie uur hebben we nog een groepsfoto gemaakt voor de bus van Beuk en zijn we weer vertrokken naar Noordwijk. Om vijf uur werden we ontvangen door Marjolijn van der Jagt in het gebouw van de Baak aan de Astrid Boulevard. Daar hebben we kunnen genieten van een uitstekend verzorgde borrel, aangeboden door De Baak. Victor Salman was niet mee met het vrijwilligers uitje door andere verplichtingen maar hield wel een dankwoord. Hierin bedankte hij alle vrijwilligers die het afgelopen jaar keihard hebben gewerkt op de zaterdagen en de zondagen om het museum te maken zoals het nu is. Verder werd Ruud Boot, bestuurslid van het allereerste uur, in het zonnetje gezet wegens zijn aftreden als bestuurslid. Ruud werd bedankt voor het aandragen van zijn uitgebreide kennis en kunde in bunkertypologie en het zoeken van bunkerspullen om het museum nog mooier en completer te maken. Als afscheidscadeautje ontving Ruud een cadeaubon waar hij een prachtig boek van kan kopen om zijn kennis verder te kunnen verbreden. Na een fotoshoot met Victor Salman en Ruud Boot was het einde van een gezellige dag dan toch in zicht.'

Eveline Boot en Henk Breedveld

Voorzitter Victor schudt Ruud Boot de hand.

Bunkertour Anton en Gerty september 2013.

Hierna het eerste deel van een boeiende beschrijving van hun 'bunkervakantie'

Kort verslag over onze ontdekkingen van 6-9-2013 tot 14-9-2013 in de duinen en achterland van Pas de Calais.
(Vrijdag 6-9-2013) Onze eerste stop was in Zuydcoote waar we over het strand westwaarts liepen om Widerstandsnest (Wn.) "Bruno" te bezoeken. Onderweg stopten we kort om een foto te maken van het Sanatorium dat een grote rol had gespeeld tijdens het debacle van Duinkerken. Het Sanatorium werd op 4 juni 1940 door de Duitsers bezet. Een stukje verder kwamen we bij Wn. "Bruno" waarvan het grootste gedeelte door

duinafslag op strand lag. Dit Wn. bestond uit een R134 (2x), R506d, R636a, R261 (3x), Vf58c, Vf/ Schartenstand Lag en een R600b. Na dit bezoek gingen we op weg naar ons centraal gelegen onderkomen.

(Zaterdag 7-9-2013)
Op weg naar Audinghen en Marineküstenbatterie (M.K.B.) "Grosser Kurfürst" voor een bezoek aan Wn. 164a "Sickingen" waar de drie betonnen sokkels voor de "Mammut Gustav" Fu.MO 51 op een V143 staan, geflankeerd door 2x M270 kazematten voor 17 cm. S.K.L./40 Kanonen, die op hun beurt onderdeel waren

van Stützpunkt (Stp.) 155 "Tümmler". De munitie voor deze kazematten lag opgeslagen in 2 Vf. Munitionbunkers waarvan er één nog vrij te bezichtigen is. Daarna richting Waringzelle gelopen naar de Stabbunker annex Leitstand Marineartillerieabteilung (M.A.A.) 242 in Wn. 164 "Tilly". Vlakbij lagen nog de resten van een z.g.

Wellblech onderkomen, een Flakstellung en een Sonderkonstruktion (SK) Marcostand.
Ten noorden van Framezelle ligt Wn. 160 "Blockflöte". Een smalle, onverharde wandelweg voert dwars door de voormalige
stelling met een prachtig uitzicht op het Kanaal en het dorpje Wissant. Hier en daar steekt uit het landschap nog een Hindernisschraubpfahl, Hindernisschlagpfahl of een Hindernisplattenpfahl op.
De meeste bunkers van Wn. 160 liggen op privé terrein en zijn zonder toestemming van de eigenaar niet te bezoeken.

(Zondag 8-9-2013)
Boulogne sur Mer. Op 25 mei 1940 werd de stad door de Duitsers ingenomen, hierbij viel ook het fort de la Crèche, ten noorden van de stad gelegen. Een bijzonder voorval vond toen plaats. Een Engelse "Zerstörer" die de haven uit trachtte te komen werd met het Franse geschut, nu bemand door de Duitsers, vernietigd.

—- Wordt vervolgd —-

Colofon:
Stichting Atlantikwall
Museum Noordwijk

Postadres:
Wilhelminastraat 43
2201 KB Noordwijk
info@atlantikwall.nl

Bankgegevens
Giro NL23INGB0009185700
Bank NI03RABO0146683110
tnv. St. Atlantikwall Museum te Noordwijk

Redactieadres: zie boven.

Bestuur:

Voorzitter: Victor Salman
Secretaris : Dirk Zweers
Penningmeester : Jan Heus
Lid : Ada Alkemade
Lid : Cor van Duin
Lid/PR : Marjolijn van der Jagt

Redactie Nieuwsbrief:
Eveline Boot
Dirk Zweers

Overname van teksten of afbeeldingen uit deze nieuwsbrief is uitsluitend toegestaan na verkrijgen van schriftelijke toestemming van redactie en de desbetreffende auteur.

Interview

Dit keer een interview met een vrijwiliger van het allereerste uur. Hij heeft in de jaren 90 met o.a. Cor van Duin samen bij destijds wethouder Victor Salman e.e.a aangezwengeld.

Naam, geboortejaar en beroep

Ruud Boot, 1963, Productiemedewerker bij vleeswaren fabriek Persoon in Lisse.

Hoe ben je betrokken geraakt bij onze Stichting?

Toen ik vrijwilliger was in het Atlantikwall museum van Hoek van Holland kwam ik Gerard van Beek tegen. Na veel met elkaar in gesprek te zijn geweest opperde ik het idee om een Atlantikwall museum te gaan beginnen in Noordwijk. Maar…… hoe begin je zo iets. Uiteindelijk hebben wij, Cor van Duin, Gerard van Beek en Ruud Boot de stap gemaakt naar het gemeentehuis van Noordwijk.
Daar zijn wij met ons voorstel in gesprek gekomen met Victor Salman die het ook een leuk initiatief vond. En zo is het balletje gaan rollen. En nu 16 jaar later is het Museum echt een feit. Dit had ik nooit kunnen dromen.

En sinds wanneer?

Vanaf het allereerste begin dus sinds 1997.

Wat voor soort werkzaamheden doet u het liefst voor de Stichting?

Het speuren op Ebay en militaria beurzen naar uniformen, gebruiksvoorwerpen en overige materialen uit de tweede wereldoorlog die gerelateerd zijn aan ons mooie museum.
En andere werkzaamheden zoals schilderen, hakken en schoonmaken.

Wat geeft u bij deze werkzaamheden het gevoel goed bezig te zijn?

Dat een droom die eerst een droom was nu echt werkelijkheid is geworden.

Hoe ziet u de toekomst van onze Stichting?

Ik hoop dat het museum in de toekomst verder gaat uitbreiden en dat wij als vrijwilligers het beste en het mooiste Atlantikwall museum gaan krijgen van Nederland en omstreken.

Kunt u beknopt een anekdote over bunkers of verdedigingswerken beschrijven?

Ik was op veldwerk samen met Gerard Keijzer en Gerrit Schaap in IJmuiden bij Batterie Olmen, een aggregaat bunker type M183. Deze hebben we opengegraven omdat we wilden zien hoe het er van binnen uit zag. Na flink wat graven inmiddels een gat van 4 meter diep besloot Gerard Keijzer buiten te blijven dit i.v.m. als het gat dicht zou storten dan was er altijd nog iemand die hulp kon inschakelen. Maar Gerrit Schaap en ik waren toch erg nieuwsgierig geworden en gingen naar binnen om foto's te maken. En ja hoor na een paar minuten binnen in de bunker te zijn, hoorden we een raar dof geluid en waar we bang voor waren gebeurde: Het gat stortte in: We renden naar de ingang en Gerrit Schaap raakte helemaal in paniek, gooide zijn lantaarn op de grond en begon als een wilde het ingestorte gat open te graven. Gelukkig stond Gerard buiten en hij begon ook te graven. Ik zag dat Gerrit zich wel redde en besloot van de situatie gebruik te maken en op mijn gemak verder foto's te maken. Na verloop van tijd was Gerrit buiten, en omdat hij en Gerard al het werk hadden gedaan was het voor mij een eitje om naar buiten te komen. Toen Gerrit eindelijk weer bij zinnen was gekomen vroeg ik droog……. "Gerrit waar is je lantaarn gebleven?" en je raadt het al, die lag onder het zand dat hij naar binnen had gegraven om weg te kunnen komen.

— Wordt vervolgd —

Ruud in een gang van een werk uit de Maginot Linie, Gross Ouvrage Latiremont